

כשהחברה שלי יצאה מהארון

| שרית

בתור אחת שמעריצה את אנה קרנינה – שהלכה עד הסוף עם האמת שלה, עזבה בעל וילד והלכה אחרי האהבה שלה – כך הולך לבי אחר אותם אנשים שאינם יכולים לאהוב אלא כך גדלתי בשכונה בפרדס חנה, שבה לא ממש מעזים לצאת מהארון, לפחות לא לפני חמש שנים.

החינוך הדתי שקיבלתי בבית הספר די עיצב את דעתי לגבי אותה סטייה של צעירים שמחפשים את עצמם. לומר שלא הערכת אותם יהיה עדין, למדתי להיגעל מהם, להבין שמדובר בדבר דוחה מאוד. זה לא שהשתניתי פלאות בגלל שאני תומכת נלהבת ב"פנדורה" וב"הזמן הורוד". נכחתי פעם אחת במצעד הגאווה מתוך סקרנות וגיליתי שגם בטני הלא רגישה כלל מסוגלת להעלות קבס רק ממראה עיניים. אני גם לא מאלה שמתלהבים מזה שיש להם חברה לסבית. בשבילי את יסמין, אחר כך את איך שאת מגדירה את עצמך. כך הייתי רוצה שיגדירו אותי, קודם אני שרית, אחר כך אני דתייה.

רק לפני שנתיים ישבנו יחד בחדר המחשבים בדה בוטון, כשהוא עוד היה קיים. דיברנו על יחסים הומוסקסואליים ואני פרצתי בדברי חמס על התופעה. "תופעה?!" התלהטת, ואני עוד הוספתי שמן למדורה: "סטייה", "שינוי סדרי עולם". הקשית עליי, הצבעת על זוג מרצים שלנו, מאוד חמודים בעיניי כמובן, ואני התמקמתי בנוחות בתוך הגישה שבני אדם הם בני אדם, ולא אתייחס אליהם בצורה שונה, אבל את התופעה הזאת צריך למגר. אז עוד לא ידעתי שאת "נוהגת בצד השני של הכביש".

רבנית ליברלית אחת יעצה לי שלא להיכנס לשיחות כאלה, כי אין כאן מקום לרגש וההלכה היא חד משמעית בעניין. ובכל זאת, הקשתי: מה עם אותם אנשים שאין להם דרך אחרת לחיות? אז היא רק הביטה בי מלאת הזדהות ואמרה שאין מה לעשות. והממסד האורתודוקסי מעדיף להתעלם.

אז אני מנסה להתעלם. לא לעודד. כשניסית להתייעץ איתי לגבי מישהי שיצאת איתה, התבדחתי איתך שאיני מסייעת לדבר עבירה. נכון שאני לא מתעלמת בכלל מהלסביות שלך, ובעצם חלק מהכיף שלנו זה לפלרטט אחת עם השנייה, לקרוא לארוחות צהריים משותפות "קוויקי", ולשגע ידיד משותף עם סצינות חיבה יתרה של שתינו. אבל אני שמחה לבשר לך שאהבת נשים היא דבר נפלא בעיניי, זהו דבר מאוד עמוק, נפשי, רגשי, שאקט מיני פשוט יכער אותו. אנשים שסתם בוחנים את הגבולות שלהם ומנסים קשרים הומוסקסואליים מתוך כל סיבה שהיא שאינה אמת מוחלטת בנפשם – איני יכולה להעריכם.

לעומת זאת, בתור אחת שמעריצה את אנה קרנינה – שהלכה עד הסוף עם האמת שלה, עזבה בעל וילד והלכה אחרי האהבה שלה כי זו האמת הבלתי ניתנת לערעור וחובה מוסרית היא ללכת אחריה – כך הולך לבי אחר אותם אנשים שאינם יכולים לאהוב אלא כך.